

7. Konklusion

Ud fra redegørelsen af de karakteristiske træk ved 1920'ernes samfund, vil jeg konkludere, at man i dette årti var præget af to overordnede faktorer. På den ene side 1. Verdenskrigs efterskælv, som efterlod den vestlige verden i en choktilstand, der førte til, at 1920'erne blev et årti præget af meningsløshed og tomhed. På den anden side formåede man, i høj grad i USA, at opretholde en økonomisk og teknologisk udvikling. Denne udvikling skabte en frigjort livstil, præget af et ønske om at stige socialt. Udviklingen nåede også til Danmark, hvor vi på trods af den ustabile økonomiske situation også udviklede vores egen version af 1920'ernes jazzede tid, hvor friluftslivet og et forsøg på at tage del i den nye kultur vandt frem. I litteraturen kom samfundsudviklingen til udtryk i forfattere, som var påvirket af temaerne omkring meningsløsheden, som opstod samtidig med den hurtige udvikling og drømmen om social opstigning. I USA skete det i form af "The Lost Generation", hvori Fitzgerald hørte til, og i Danmark kom det blandt andet til udtryk i Knud Sønderbys roman "Midt i En Jazztid".

Ud fra min sammenlignende analyse af "The Great Gatsby" af F. Scott Fitzgerald og "Midt i en Jazztid" af Knud Sønderby og den efterfølgende diskussion vil jeg konkludere, at de to forfattere begge formår at billedliggøre 1920'ernes samfund, i henholdsvis en amerikansk og dansk udgave. Fitzgerald fremstiller gennem Jay Gatsby de problemer, som forbrugssamfundet og materialisme fører til, og sætter spørgsmålstegn ved den amerikanske drøm og dens værdi. Han viser os et USA, som både er mulighedernes land, men også et land med udfordringer. Samfundets udvikling er problematisk, fordi forbruget har negative følger. I "The Great Gatsby" ser vi det i form af, at den amerikanske drøm og materialismen skaber menneskelig afstumpethed, og leder både Gatsby og Myrtle i døden. Sønderby formår i sin roman at ramme et billede af den danske ungdom, som er så præcis, at bogen solgte på trods af kritiske anmeldelser. Peter bliver billedet på de to grundlæggende træk i samfundsudviklingen. Både meningsløsheden og forvirringen efter krigen, men også forsøget på at stige socialt til overklassen og udleve den materialistiske drøm. Når Sønderby lader denne drøm bryde, og lader Peter indse, at drømmen om natur og sandhed er vigtigere, forholder han sig også kritisk over for den materialistiske samfundsudvikling.

Samlet set vil jeg konkludere at både Fitzgerald og Sønderby formår at fremstille samfundsudviklingen og de problematikker denne fører med sig. De benytter sig begge af et smukt og komplekst sprog, og benytter begge en række symboler, som afspejler samtiden og personernes konflikter. På samme måde afspejler handlingen og karakterernes udvikling 1920'ernes samfund og hvor samfundet er på vej hen.